En utmaning för media och kultur

Välja Vinkel
- ett arvsfondsprojekt

FOTO: ELIN LARSSON

Vem skriver historien?

Berättelsens betydelse genom historien kan inte nog understrykas. Den som själv inte bevittnat en händelse måste vända sig till och förlita sig på andra för att få veta vad som skett. Allt oftare frågar vi oss vilka som har tolkningsföreträde. Vem skriver historien? Vem skildrar händelserna? Vem väljer utsnittet? Från vilken vinkel tas bilden? Berättarens inflytande är stort och därför är dessa frågor viktiga.

Nyhetsmedia har sedan tryckpressens dagar varit den som tolkat och skildrat omvärlden. Media har en för samhället väldigt betydande och ansvarsfull roll i att återspegla viktiga händelser till medborgarna.

Yttrandefriheten som del av de mänskliga rättigheterna är en fundamental grundsten i ett demokratiskt samhälle. Många gånger i historien har en bild förändrat världen. Men idag är mediebranschen i något av en kris, där tryckt media är starkt konkurrensutsatt. Redaktionerna bantas ned och i en alltmer slimmad och effektivitetsbesatt organisation finns det sällan utrymme för de med funktionsnedsättning.

Vi ser hur en målgrupp utestängs från möjligheten att få berätta historien och välja sin vinkel.

FOTO: ELIN LARSSON

Om vi nu vänder blicken mot kulturområdet finns det, i bästa fall, möjlighet för personer med funktionsnedsättning att delta som åskådare eller som scenkonstutövare, även om det finns mycket kvar att göra innan vi är i ett läge där funktionsnedsättning inte har någon betydelse för möjligheten att besöka eller uppträda på kulturevenemang.

Föreställ dig nu att du är på en konsert. Kanske är du i publiken, kanske på scenen. Föreställ dig att du tittar mot pressområdet, där representanter från media befinner sig för att få de bästa bilderna eller filmklippen från konserten.

Hur många av dem föreställde du dig hade en funktionsnedsättning?

På festivaler och konserter syns sällan rullstolar i fotodiket framför publikhavet. I teatrarnas och operornans tysta salonger hörs inte ljudet från fotografens krycka som slår i golvet. På dansföreställningen syns inte den teckenspråkiga reportern. Begreppet tillgänglighet är ofta helt frånvarande inom området som ofta kallas ”press” av kultur- och nöjesarrangörerna. Hur är det att som fotograf med en funktionsnedsättning komma till en teater för att föreviga ett framförande? Hur fungerar det om en person i rullstol kommer till scendiket på rockfestivalen och behöver en meter extra bredd? Blir det samma recension av en föreställning om skribenten är blind? Det är sådana frågor projektet Välja Vinkel hoppas kunna svara på.

Välkommen till en ny vinkel!

Gissa bilden

Fråga 1: Vilken av dessa bilder är tagen av en person med funktionsnedsättning?
Fråga 2: Vilken är funktionsnedsättningen?

Svaret hittar du på sida 23.

Om projektet

Välja Vinkel är ett Arvsfondsfinansierat projekt som arbetar för att personer med funktionsnedsättning på lika villkor ska kunna dokumentera kulturarrangemang som fotografer, skribenter, recensenter med mera. I det arbetet ingår kartläggning av hur situationen ser ut, att föreslå och testa olika metoder för att förbättra tillgängligheten och att föra upp frågan på agendan. Målet är att ta fram metoder och strategier för att arbeta med tillgänglighet inom detta område och att sprida dessa bland kulturlivets aktörer.

Målgruppen begränsas inte baserat på typ av funktionshinder utan projektet utgår från att alla har rätt att få göra sin röst hörd. Deltagargruppen, som i skrivande stund består av 18 medieintresserade personer med olika funktionsnedsättningar, utgör grunden för projektet. De beslutar om projektets riktning och utför en stor del av de aktiviteter som ingår i projektet.

Till stöd för deltagarna finns personal som sköter om det kontinuerliga arbetet och hjälper till att hitta lösningar när det är någonting som inte går som önskat.

FOTO: IDA RENSTRÖM

Elin Larsson, projektledare

Med bakgrund som frilansande journalist och ett brett kontaktnät inom såväl mediabransch som kultur- och föreningsliv har Elin goda möjligheter att hjälpa deltagarna med praktiska saker och tips och råd.

FOTO: BERNT LUNDQVIST

Bernt Lundqvist, projektassistent

Bernt har ett stort intresse för fotografering och digitalt bildskapande. Eftersom han själv har en nervskada och kraftigt nedsatt hörsel har han erfarenhet av hur viktig tillgänglighet är när man fotograferar.

Läs gärna mer på www.valjavinkel.se

Arvsfonden fördelar stöd till organisationer som driver ideell verksamhet och som arbetar för barn, ungdomar och personer med funktionsnedsättning. Det finns två sorters stöd - projektstöd och lokalstöd. De projekt som får stöd ska vara nyskapande och utvecklande och ligga utanför organisationens ordinarie verksamhet. Ett projekt får stöd ur Arvsfonden under högst tre år.

Det är myndigheten Arvsfondsdelegationen som beslutar om vilka projekt som ska få stöd, följer upp projekt som fått stöd, ser till att erfarenheterna från verksamheterna sprids samt informerar om Arvsfondens ändamål och hur fondmedlen används.

KULTURENS

Kulturens är Sveriges nyaste studieförbund som bildades med syfte att sätta kulturfrågorna i fokus. De sexton medlemsorganisationerna har det gemensamt att de alla är kulturorganisationer. Kulturens är det enda studieförbund som ägs av kulturlivets aktörer. Allas rätt till kultur är en viktig hörnsten för Kulturens och därför vill förbundet bland annat fördjupa arbetet med tillgänglighet tillsammans med föreningslivet.
Kulturens driver projektet Välja Vinkel tillsammans med sina samarbetspartners.
Läs mer: www.kulturens.se

Projektet genomförs i samverkan med Kulturföreningen Kretsen i Umeå, som även var delaktig i skapandet av projektidén. Kulturföreningen Kretsen har en bred verksamhet med bland annat fotografering, videoskapande och olika sorters kulturarrangemang som exempelvis konserter. I och med projektet får föreningen möjlighet att arbeta fördjupat och kvalitativt med tillgänglighet.
Läs mer: www.kretsen.org

FOTO: BERNT LUNDQVIST

I deadlinetider är det svårt att hinna göra en sak i taget.

Mediebranschens utmaning

Med internets framgångar de senaste åren har många vant sig vid att snabbt kunna hitta senaste nytt med några knapptryckningar. Många papperstidningars upplagor minskar och även nyhetshemsidor går mer och mer mot snabba och billiga lösningar för att locka läsare från såväl de traditionella konkurrenterna som nyare nyhetsförmedlare såsom bloggar och sociala medier. TV och radio utsätts för allt större konkurrens när internet ger möjligheten för alla med en mikrofon eller filmkamera att dela med sig av sitt perspektiv till världen. Samtidigt som yttrandefriheten gör stora framsteg tack vare tekniken, blir det för många allt svårare att värdera nyheter och avgöra vad som är sant och inte. Parallellt med detta tvingar utvecklingen många redaktioner att slimma ner sina organisationer.

Finns det i dagens mediebransch plats för skribenter som formulerar sig briljant men har dyslexi? Har man råd att i deadlinetider låta en reporter arbeta fasta tider om den behöver tydlig struktur? Kan den rullstolsburne fotografen ta sig ut till uppdragen i tid?

Den som berättar historien väljer perspektivet. Om en grupp av personer sällan får komma till tals går samhället miste om ett perspektiv. Vad skulle det innebära om fler personer med olika sorters funktionshinder syntes i rollerna som nyhetsankare, radiopratare, layoutare, krönikör med mera?

Hur tillgänglig är mediebranschen?

FOTO: RONNIE BERG

Sätta in öronproppar eller stänga av hörapparaten. Är ett funktionshinder alltid en nackdel?

Kulturlivets utmaning

Många samlingslokaler är idag fysiskt tillgängliga genom exempelvis ramper, hissar och kontrastmarkeringar. Tillfälliga konstruktioner, som scener och utställningsväggar, kan dock helt ändra en lokals karaktär. Många mindre och nyare arrangörer har inte tillräcklig kunskap om hur man kan göra ett arrangemang tillgängligt. Det är inte ens säkert att arrangörer tänker på tillgänglighet eftersom verkligheten för många arrangörer är en kamp för att kunna fortsätta existera. När det är dags för arrangemanget kan arrangören ofta behöva hitta provisoriska lösningar. Det finns sällan tid eller pengar till att skapa det perfekta arrangemanget. Då kan tillgänglighet lätt falla mellan stolarna.

Vad kan man göra om det regnar så att utomhuskonserten måste flyttas till en lokal med trappor där det saknas hiss? Vad händer om man under arrangemangets gång inser att den gamla lokalen saknar handikapptoalett? Kan man på kort varsel markera ut platser som bör undvikas på ett sätt som är tydligt för både seende och blinda? Perspektivet från arrangörerna handlar ofta främst om publik och utövare, vilket gör att tillgänglighet för de som dokumenterar händelsen troligen hamnar längre ner på prioriteringslistan.

Även om det är ett område där det är lätt att hitta brister i tillgänglighet och där det finns många beprövade åtgärder, handlar tillgängligheten inte enbart om den fysiska miljön, utan lika mycket om till exempel attityder, bemötande och tillgång till information. Kan recensenten förmedla sina behov till sin personliga assistent eller är ljudnivån för hög? Hur bemöter arrangemangets pressansvariga en reporter med talsvårigheter?

Hur tillgängligt är kulturlivet?

Vad gör Välja Vinkel?

Välja Vinkel utgår från deltagarna med fokus att det ska vara möjligt att delta i processen på sina egna villkor. Projektet är baserat på normkritiska förhållningssätt där funktionsnedsättningen i sig inte ska vara i fokus. I projektets arbete utgår vi ifrån media och kulturrörelsernas egna organisationer, eftersom det är här frågan om kulturarrangemangens tillgänglighet hör hemma.

Det är viktigt att arrangörerna själva medvetandegör och adresserar frågan. Perspektivet är att personer med funktionsnedsättning naturligt ingår i processen. Det finns inget självändamål med att funktionsnedsättningen är synlig gentemot omvärlden. Genom att arbeta med medieområdet blir funktionsnedsättningen osynlig gentemot den som läser en artikel eller betraktar en bild. På så vis blir funktionsnedsättningen i vissa fall endast en faktor att ta hänsyn till i processen.

Under det första året har projektet främst ägnat sig åt att förutsättningslöst utvärdera hur situationen ser ut på befintliga kulturarrangemang. I egenskap av kulturmedia har deltagare kontaktat och besökt festivaler, konserter och andra kulturarrangemang för att göra reportage, intervjuer och recensioner. Arrangörerna har inte på förhand känt till att personer med funktionshinder skulle besöka arrangemangen. På så vis har en någorlunda ärlig bild av kulturlivets förutsättningar kunnat kartläggas.

Deltagarna har efter sina och arrangemangens förutsättningar genomfört sina reporteruppdrag och därefter rapporterat om arrangemangen i projektets tidning. Utöver detta har deltagarna även fått utvärdera arrangemangen och det bemötande de fick, med särskild tonvikt på tillgänglighetsaspekter.

FOTO: ELIN LARSSON

Arrangemangsbesök

Under projektåret har i skrivande stund 20 arrangemang besökts och utvärderats av projektdeltagarna. Urvalet av arrangemang har främst baserats på deltagarnas önskemål men hänsyn har tagits till att få en bredd av arrangörer, platser och kulturgenrer.

Våra deltagares erfarenhet av arrangemangen bör ses som deras subjektiva bedömning, eftersom det är deras upplevelser vi tagit fasta på. Arrangemangen i sig är heller inte nödvändigtvis representativa för hur arrangörer i allmänhet arbetar med tillgänglighet. Däremot utgör deltagarnas upplevelser ett stickprov som exemplifierar hur det kan se ut.

Antal besökta arrangemang på olika orter

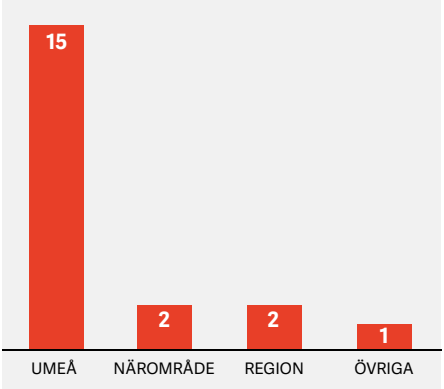

Huvudarrangörens juridiska form

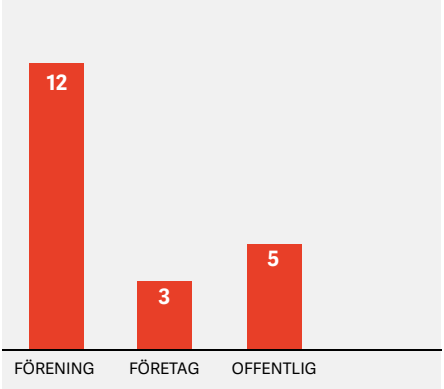

KULTURVINKELN

Tidningen Kulturvinkeln

Kulturvinkeln är namnet på den tidning som projektet använder för att synliggöra deltagarnas arbeten i form av reportage, krönikor, recensioner och annat. Tidningen är ett verktyg för att realisera projektets mål. Genom den får deltagarna legitimitet i kontakt med arrangörer och får chansen att utveckla sig inom media och bygga upp sin erfarenhet. För läsaren är Kulturvinkeln en vanlig kulturtidning, det syns inte vilka artiklar som skrivits eller vilka fotografier som tagits av någon med funktionsnedsättning, och det är också poängen.

För att kunna bidra med material till tidningen kan vissa deltagare behöva stöd. Det kan ta sig olika former, till exempel planeringsstöd, personlig assistans vid uppdrag eller hjälp att skriva. Detta hjälper projektets personal till med.

Läs alla nummer på www.kulturvinkeln.se!

Cyberpunk

En efterlängtad kulturgenre

Jubilerande House of Metal i bilder

Känslofylld utställning

Klannbart är utställningen som vill öka förståelsen för dövblinda

WANTED:

DEAD AND ALIVE

Schrödingers katt

En cynisk syn på ordspråk och klichéer

Eller vad är det egentligen du säger?

FOTO: RONNIE BERG

Tillgänglighet

Det finns många olika slags funktionsnedsättningar. De kan vara fysiska eller psykiska, synliga eller osynliga och de kan vara närvarande hela tiden eller bara ibland. Hos allmänheten är vissa funktionsnedsättningar mer förknippade med ordet ”tillgänglighet” än andra. De hjälpmedel och tillgänglighetsanpassningar som finns att hitta på marknaden återspeglar i stor utsträckning detta. Även om det fortfarande finns många platser som inte är tillgängliga för exempelvis blinda eller personer i rullstol är det relativt enkelt att hitta lösningar som skulle göra dessa platser mer tillgängliga. Här behöver man arbeta för att fler ska använda sig av de metoder som finns tillgängliga.

Tyvärr finns det inte i lika stor utsträckning hjälpmedel för alla funktionsnedsättningar, till exempel neuropsykiatrisk funktionsnedsättning. I dessa fall är det viktigt att försöka hitta metoder som fungerar för varje person, där respekt och lyhördhet måste vara första steget.

Hur ser tillgängligheten ut på arrangemang?

Utan att påstå att detta är representativt för alla arrangemang eller för alla personer med funktionsnedsättning, följer här ett urval av vad våra deltagare upplevt när de besökt olika arrangemang. Av 20 besökta arrangemang hade inget av dem någon tillgänglighetsanpassning för media. Fem av dem hade heller ingen tillgänglighetsanpassning för besökarna.

Antal arrangemang med tillgänglighetsanpassning för besökarna (av totalt 20 st)

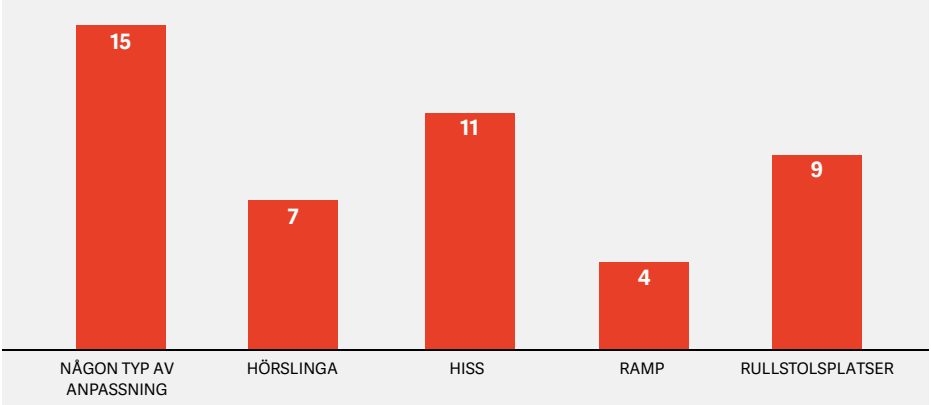

Deltagarnas upplevelser av bemötande från arrangören:

De hade ett pressområde men vi fick inte komma in där.

Jag blev bra bemött då jag hämtade ut mitt presspass och de sade att jag fick fota som”stödanteckningar”. Däremot fick jag inte fotopass med motiveringen att det inte fanns plats i fotodiket.

Det fanns ett pressområde men funktionärerna kände inte till var, de hänvisade bara vidare.

Inga presspass, däremot ”ackreditering” i form av att man presenterade sig för arrangören och blev då insläppt i fotodiket. Bra kontakt med arrangören, bra bemötande, det var jättepositivt.

Vakterna hindrade mig från att komma in med motiveringen’Det är fullt’. Snäsigt bemötande. Fler ur publiken tyckte att de var så otrevliga att de valde att inte gå dit.

Jag pratade inte med någon. Insläppet inga problem. Uthämtning av pressackreditering gick bra, nästan lite väl bra. Inga som helst problem att byta ut personlig pressackreditering.

Jag fick en fråga av festivalgeneralen om vilken tidning jag fotade för och vad det var för slags tidning. Det var en blandning av nyfikenhet och skepsis.

Det var väldigt förvirrat, det var ingen i entrén som visste hur vi skulle göra för att få komma in – om vi skulle ha presskort, eller nåt annat.

Bra upplevelse, bra respons när man frågade personalen om information.

Deltagarnas upplevelser av bemötande från andra:

Trevligt bemötande av en av artisterna, hon sprang och hämtade en stol när hon såg att jag behövde få sitta ner.

Jag upplevde att en annan pressfotograf medvetet ställde sig framför mig vid upprepade tillfällen för att skymma mig.

Jag blev framsläppt trots stor trängsel och fick även god kontakt med andra fotografer.

Det fanns vissa personer som inte kunde ta mig på allvar i rollen som fotograf.

Min kamera klickade varje gång jag tog bild, mannen som satt bredvid mig stirrade irriterat på mig. Detta hindrade mig lite eftersom jag inte ville störa mer.

Samspelet med filmarna hindrade arbetet på grund av problem med kommunikation.

Deltagarnas upplevelser av tillgängligheten:

”Det var svårt att ta olika fotovinklar på grund av kryckorna, så jag satte mig på första bästa sittplatsen och fotade därifrån.

”Det som störde mig var utspriddheten. Det gick åt alldeles för mycket tid till att bara förflytta sig.

”Publiktältet var inte anpassat för rullstol etc. så de som satt i rullstol/permobil fick sitta utanför tältet i regnet. Lite ironiskt eftersom det var ett arrangemang av/med personer som själva hade funktionshinder.

”Scenen var otillgänglig, det var trappor in dit.

”Jag blev avvisad från att fotografera eftersom”enbart press fick fotografera därifrån”. Jag fick gå ut i entrén och visa mitt presspass som jag hade kring halsen eftersom vakten inte uppfattade att det var en pressbricka inifrån lokalen och vi inte hörde varandra inne i lokalen.

”Publik lutade sig mot stängslet till fotodiket så det var ingen mening med att försöka ta sig fram.

”Jag ville inte gå in i fotodiket för det kändes obekvämt. Svår, otydlig skyltning. Hjärnspöken, ångest. Hur underlättar man?

FOTO: ELIN LARSSON

Även då det har planerats för tillgänglighet kan det bli fel.

FOTO: KRETSENS BILDARKIV

När det är full huggning i scendiket kan det vara svårt att ta sig fram.

FOTO: HANNA RINDESKOG

Scendiken är sällan tillgängliga för rullstolar.

FOTO: KRETSENS BILDARKIV

Backstage och andra inhägnade ytor brukar ofta vara trånga.

Hur kan tillgängligheten ökas på kulturarrangemang?

På de närmaste sidorna kommer konkreta förslag på saker som kan hjälpa till att lösa en del av de problem med tillgänglighet som vi stött på. Dessa tips är endast exempel på vad man kan göra, det är inte en komplett lista.

För all slags tillgänglighetsanpassning är det viktigaste att vara medveten och tänka efter. Vill man uppfattas som inkluderande och välkomnande? Vilka vänder man sig till? Det finns hjälp och stöd att få i processen med tillgänglighetsarbete från experter inom området, men om det av någon anledning inte är aktuellt kan man komma ganska långt genom att kritiskt granska den egna verksamheten utifrån ett tillgänglighetsperspektiv.

Ett första viktigt steg för att göra arrangemang mer tillgängliga är att hela organisationen vill detta och är lyhörd för besökarnas behov. Tänk på att en anpassning som medför tillgänglighet för någon med funktionshinder ofta även innebär en bättre upplevelse för övriga besökare.

Några exempel på förbättringar:

- Korrekt och lättförståelig information, tydliga skyltar och trevlig personal ökar alla besökares välbefinnande under arrangemanget.
- Breda gångar gör lokalen lättare att utrymma samtidigt som det ger åtkomst för personer med rörelsehinder.
- Ramper underlättar inte enbart för personer med rullstolar eller rullatorer utan även för barnvagnar och teknikernas rullväskor.
- Kontrastmarkeringar hjälper både den med nedsatt syn och den med normal syn att se var trappan börjar. →

FOTO: SANDRA MATTSSON

Bra exempel på kontrastmarketing.

FOTO: RONNIE BERG

En vikbar tröskelramp underlättar för rullstolsburna.

Några tips för fysisk tillgänglighet

Arrangörer som har egen lokal kan förbättra den fysiska tillgängligheten på många sätt. Förutom hissar, trösklar, ramper och handikappanpassade toaletter kan det vara en idé att titta på exempelvis taktila skyltar, kontrastmarkeringar och hörslinga.

Exempel på en taktil skylt.

För arrangörer som använder andras lokaler kan det vara svårare att påverka hur tillgänglig den är. Det finns dock en del mobila lösningar som ni kan ha nytta av i flera olika lokaler. Ramper finns att köpa som har varierbar längd och därmed passar till olika höjder och även ryms i en bil. Det finns även mobila vikbara tröskelramper som kan hantera olika hjulbredd och tröskelhöjder.
Om ni ofta arrangerar konserter och andra arrangemang som kräver att kablar dras mellan scen och teknikplats är det en bra idé att skaffa in ett antal kabelbryggor som skyddar kablarna, hindrar att personer snubblar över dem och förenklar framkomligheten.

Några tips för bra bemötande

Medan det finns många produkter på marknaden som kan vara hjälpmedel för fysisk tillgänglighet är det svårare att komma åt attityder och bemötande. Här måste man arbeta aktivt med utbildning.

För många kan det vara viktigt att ha korrekt information, gärna i förväg. Det kan kännas frustrerande eller ångestfyllt att inte veta vad man kan vänta sig. Det kan handla om vilken tid besökare eller representanter från media behöver vara på plats, var man går för att köpa biljett eller hämta ut pressackrediteringen, information om pauser, hur långa de är och vilken tid, information om huruvida det är okej att komma och gå under arrangemanget eller om man förväntas vara där hela tiden. Får man fotografera hela tiden eller bara en viss tid? Finns det pressrum eller annan plats där fotografen kan ladda batterierna (både kamerans och sina egna) mellan varven? Det finns många frågor som kan avhjälpas med tydlig information på hemsida eller annan primär informationsväg.

Inför arrangemanget kan det uppstå frågor. Många har svårt med telefoner på grund av exempelvis talsvårigheter, hörselnedsättning eller social fobi. E-post passar heller inte för alla, exempelvis inte för någon med skrivsvårigheter eller brådskande ärenden. Därför rekommenderar vi att arrangören kan kontaktas både via telefon och något skriftligt medium, exempelvis e-post.

Under själva arrangemanget är det ofta hektiskt både för arrangören och för media. Då kan en på förhand uttänkt informationsstrategi vara ovärderlig. Fundera på vilken information som besökare och media kan tänkas behöva och i vilka sammanhang (platser, tider) den informationen behövs. Formulera informationen tydligt och på så enkelt språk som möjligt. Tänk över hur informationen framställs. Bland annat kontrast, storlek och färg kan påverka läsbarheten. För mycket som händer i bakgrunden eller runt omkring kan lätt göra att informationen helt missas. För större arrangemang kan det även vara en idé att ha en informationsdisk med kunnig personal som kan svara på frågor.

FOTO: BERNT LUNDQVIST

Ett exempel på en dåligt utformad skylt med svårtolkad information.

Några tips till dig med funktionsnedsättning

Här följer några tips som är speciellt inriktade för den som vill verka inom media och dokumentation.

Ta reda på information om arrangemanget i förväg. Om det inte finns tillräcklig information att hitta, kontakta arrangören direkt. Om du har särskilda behov, kontakta arrangören i god tid, till exempel om du behöver komma in i fotoområdet med en rullstol. Det är väldigt ovanligt att arrangörer tänker på tillgänglighet för media och det är ofta omöjligt att ändra saker när väl allting är byggt.

Om du vet att det brukar vara svårt för dig att ta dig fram när det är mycket folk, försök att komma i förväg eller passa på under en paus när det är mindre folk. Du kan också be någon om hjälp att bana väg eller be att arrangören förbereder gångar som ska vara tillgängliga.

Under högljudda konserter är det svårt för alla att kommunicera verbalt. Fundera gärna på saker som du kan behöva säga till andra i sådana lägen, och förbered skriftliga kommentarer på lappar eller mobilen. Se även till att du kan skriva ned nya saker som dyker upp eller att den du talar med kan svara.

Om du är känslig för höga ljudvolymer finns det särskilda gjutna öronproppar som justerar ljuddämpningen jämnt i hela frekvensområdet. Det kan annars vara en idé att ha med en egen decibelmätare för att ha koll på hur hög nivån är. Det finns många billiga decibelmätare som kan vara tillräckliga för dina behov. Om du vill ha professionell nivå på mätningen ska du ha en mätare som uppfyller minst klass 2 enligt SS-EN 61672. Det är det kravet som även gäller för arrangörens egenkontroll av ljudnivån.

För dig som har skrivsvårigheter kan en diktafon vara ett bra hjälpmedel. Ett annat alternativ är att använda ett inspelningsverktyg på din mobiltelefon. Det finns även mjukvara som omvandlar tal till text – undersök gärna med din uppdragsgivare vilka möjligheter som finns för att köpa in sådan mjukvara.

SKISS: RONNIE BERG

FOTO: BERNT LUNDQVIST

Skiss och bild på krycka i hölster.

Om du har svårt att få med dig all din utrustning finns det en hel del man kan göra. Det finns vikbara kryckor som man kan kombinera med någon typ av hölster att stoppa kryckorna i när du inte behöver dem för att frigöra händerna till annat. På bältet eller väskan kan du sätta selar, karbinhakar, extra fack att fästa grejer i för att kunna få med dig mer saker. På rullstolen går det att fästa ett stativ för kameran och annat du behöver. Med 3D-skrivare är det idag enklare att göra specialdesignade lösningar än det har varit tidigare.

Härnäst i projektet

Efter att under första året förutsättningslöst ha undersökt läget på kulturarrangemang kommer projektet nu att gå in i en fas där olika metoder testas, dokumenteras, utvärderas och omarbetas.

September 2016 – augusti 2017:
Ett antal arrangörer väljs ut av projektets personal och deltagare. Dessa informeras om projektets idé och möjligheter. Tillsammans med dessa arrangörer genomförs pilotprojekt som syftar till att förbättra möjligheterna för personer med funktionshinder inom mediaområdet att verka på deras arrangemang.

En målsättning är att se om tillgängligheten förbättras när arrangörerna på förhand känner till behovet. Situationen på dessa arrangemang jämförs med hur det ser ut hos andra arrangörer.

Deltagarna fortsätter under året att för projekttidningens räkning besöka och rapportera från olika kulturarrangemang – både de som nu känner till projektet, och andra.

FOTO: BERNT LUNDQVIST

September 2017 – augusti 2018:
Fler arrangörer inkluderas i samarbetet och tillsammans med dessa ska projektet utvärdera resultaten och finslipa metoderna. De metoder som visar sig fungera bra dokumenteras och synliggörs slutligen i en publikation som riktar sig till kulturlivets arrangörer.

Vill du också vara med?

Om du har en funktionsnedsättning och ett intresse för dokumentativt arbete såsom att skriva, fotografera med mera är du välkommen att vara med i projektet! Projektets målgrupp inkluderar personer med fysiska, psykiska, synliga och osynliga funktionsnedsättningar. Personalen arbetar med bas i Umeå, men det är inget krav att deltagarna finns i Umeå.

Kontakta oss:

- Via intresseanmälan på hemsidan www.valjavinkel.se
- E-post: info@valjavinkel.se
- Telefon: 070-455 90 29

Svar på: Gissa bilden

Fråga 1: Vilken av dessa bilder är tagen av en person med funktionsnedsättning?
Svar: Samtliga bilder är tagna av personer med funktionsnedsättningar.

Fråga 2: Vilken är funktionsnedsättningen?
Svar: Bild 1 – Grov hörselnedsättning samt nervskada. Bild 2 – Döv och reumatiker. Bild 3 – Reumatism och psykisk ohälsa.

FOTO: BERNT LUNDQVIST

Producerat av projektet Välja Vinkel och dess deltagare.
Grafisk formgivning av Clash Kommunikation.

www.valjavinkel.se
www.kulturvinkeln.se

KULTURENS

ÅRVSFONDEN

Kulturföreningen KRETSEN UMEÅ